

ಪವನಪ್ಪನೋರು?’ ಶೀಲಾ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು.

‘ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿ ಅಟ್ಟಿಗೆ ಬರತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಪವನಪ್ಪನೋರು ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಕೈ ಹಾಕೋಕೆ ಬಂದು. ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯೋರು ಇಲ್ಲದಿರಲಿಲ್ಲ’

‘ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ? ಮೈಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರ ಇದೆಯಾ ನಿಂಗ? ನಡೀತಿಯೋ ಇಲ್ಲೋ ಇಲ್ಲಿದೆ’

ಗದ್ದಲ ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ‘ನಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಅವಳಿಗೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಮಾಡೂಂತ. ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲ ನಿನಗೆ, ಪವನ ಯಾರೂಂತ?’

ಶೀಲಾಳಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೆಟ್ಟಗೆ ಒಳಗೆ ಓಡಿ ದಿಂಬಿಗೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಗಳಗನೆಯ ಅತ್ತಳು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಂಜೆ ಪವನನ ಭೇಟಿ ನಿಯೋಜಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆತನ ಭೇಟಿ ಬೇಕೆ ಬೇಡವೆ? ಶೀಲಾಳಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಮನಸ್ಸು ತೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬುಲೆಟ್ ಸದ್ದು ಭಗವತಿ ಎಸ್ಪೇಟಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೆ ಹರಡಿತು. ಮನಸಾರೆ ಶಶಿಸುತ್ತ ಶೀಲಾ ಬೈಕ್ ಏರಿದಳು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬುಲೆಟ್ ಬೈಕಿನ ಸದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

‘ಯಾರು ಹೇಳಿದರು ನಿನಗೆ?’ ಪವನ ಹಾಕಾರಿದ.

‘ಜಲಜಾ ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳೇ ಹೇಳಿದ್ದು.’

‘ನೋಡು, ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ತಲೆಕೆಡಿಸಬೇಡ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವನ್ನೇನೂ ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿನಗೇನು ಬೇಕು? ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆ ಆಗ್ಗೇನೆ. ಅಷ್ಟೆ ತಾನೆ?’

‘ಯೂ ಚೀಟ್, ಶುದ್ಧ ಡೋಂಗಿ, ಇಂಥವರೂಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನನಗೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡೋಕೆ ನನಗಿಷ್ಟ ಇಲ್ಲ’ - ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಶೀಲಾ ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

‘ಶೀಲಾ, ಶೀಲಾ, ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು’ ಪವನ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ‘ಎಲ್ಲೋದ್ರೂ ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದೇ ಬರಿಯಾ, ಹೋಗು, ಹೋಗು’ ಪವನ ಗಹಗಹಿಸಿದ.

ಅದಾದ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶೀಲಾಳನ್ನು ಡಾ. ಗಣೇಶ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದು ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದೊಡ್ಡ ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಒಬ್ಬರಂಗಪಡಿಸಲಾಗದ ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಡಾ. ಗಣೇಶರೇ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದು ಮತ್ತೂ ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಆ ದಿನ ಶೀಲಾಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತೊಳಸುವಿಕೆ ತಡೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡಿದಳು. ಅದೇನೂ ವಾಕರಿಕೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಓಡಿದಳು. ವಾಕರಿಕೆಯ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಜಾನಮ್ಮ ಓಡಿಬಂದಳು. ಶೀಲಾ ಆಕೆಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಜೋರಾಗಿ ಅತ್ತಳು. ಹೇಗಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದಳು. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಆ ಮನೆಯ ಅನ್ನವುಂಡವಳಾಕೆ. ತಾಯಿಯ

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಬಂದ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡವೊರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ದೊರತೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ನೆರವು ಅಚ್ಚರಿ ಮೂಡಿಸಿತು. ಭಾಸ್ಕರ್ ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಮುಂದಾದರು. ಭಾಸ್ಕರ್ ಅವರ ತಂದೆಯೊಂದಿಗಿದ್ದ ಸ್ನೇಹ ಹಾಗೂ ಆ ಸ್ನೇಹ ಮುರಿದುಹೋಗಲು ಕಾರಣವಾದ ಕೆಲ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು, ಮಿತ್ರನ ಮಗನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಮೂಲಕ ನಿರಾಳವಾಗಲು ಬಯಸಲಿದ್ದರು. ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು, ಶೀಲಾ. ಆಕೆಗೆ ಊರಿನ ಪುಠಾರಿ ಪವನನ ಮೇಲೆ ಮನಸು. ಪವನನ ಬುಲೆಟ್ ಸದ್ದು ಅವಳಲ್ಲಿ ನವಿರಾದ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ವೇಳೆ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರ ಸಾಕುಮಗ ಡಾ. ಗಣೇಶ್ ಕೂಡ ಶೀಲಾಳನ್ನು ಬಯಸಿದರಾದರೂ, ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗೆ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರ ಒತ್ತಾಸೆ ಇಲ್ಲದುದನ್ನು ಅರಿತು ಆಸೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರು. ಪವನನ ಕಟ್ಟಕರುಕತನ ತಿಳಿದ ಶೀಲಾ ಅವರಿಂದ ದೂರವಾಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿತ್ತು. ಪ್ರಣಯದ ಫಲ ಅವಳ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಮಿಸುಗುಡತೊಡಗಿತ್ತು.

ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಶೀಲಾಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವಳು. ಆಕೆ ತಪ್ಪುದಾರಿ ಹಿಡಿದಾಗ ತಿದ್ದುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋದುದು ಆ ಮನೆಯ ಋಣ ಸಂದಾಯದ ನಡುವಣ ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕವಾಯಿತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ; ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸದಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೃಣ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕಣ್ಣೀ ಕಾಣಿಸದಾಯಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಉರಿದಿದ್ದರು. ತಾನೀಗಲೇ ಆತನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುವೆನೆಂದು ಕೋವಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಶೀಲಾ ಓಡಿ ಬಂದು ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು. ‘ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿ ಅಪ್ಪಾ, ನಂದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು.’

‘ನಾಚಿಕೆ ಕೆಟ್ಟೋಳು. ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನಿಕೃಷ್ಟ ಜಂತುವಾತ. ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಅಲೆಯೋದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂತು?’ ಎಸ್ಪೇಟಿನ ಮಾಲಕನಂತೆ. ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಉಣ್ಣೋದಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಅಂಥವ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಾಗಬೇಕೆ? ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹುಡುಗನಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಲೆದಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸ್ತೇಕೊಂಡ ನಾನು ತೀರ್ಮಾನಿಸ್ತೇನೆ’. ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಆವೇಶ ಬಂದವರಂತೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡಿ ಅಪ್ಪಾ, ತಪ್ಪಾಯ್ತು ನನ್ನಿಂದ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಬಳಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳೊಂದು ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡಿ ಅಪ್ಪಾ.’

‘ಛಾ ನಿನ್ನ’ ಅವಳಿಂದ ಕೊಸರಿಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ ಒಳನಡೆದರು. ಕೋಣೆ ತುಂಬ ಶತಪದಿಸಿದರು. ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಮಗಳಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ

ಕೊರತೆ ಆಗ್ಬಾರದೂಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ. ಬೇಕಾದ್ದು ಬೇಡದ್ದು ಎಲ್ಲ ಅವಳ ಕೈಗೆಟುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಏನೋ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವರಂತೆ ಡಾ. ಗಣೇಶ್‌ಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿದರು.

‘ಶೀಲಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಳೆ? ಯಾಕೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಶೀಲಾಳಿಗೆ ಯಾವೊಂದು ಭಾವನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದದ್ದು ಎನ್ನೋದು ಈಗ ಬಯಲಿಗೆ ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ಛಾ ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಅಂಕಲ್ ನನ್ನಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಪಂಜರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಲೆತ್ತಿಸಿದ್ದರಲ್ಲ. ಇನ್ನಾರು ಮದುವೆ ಆಗ್ಬಾರೆ ಅವಳನ್ನು? ಪಾಪ, ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಅಂಕಲ್‌ಗೆ ಹೀಗಾಗಬಾರದಿತ್ತು,’ ಡಾ. ಗಣೇಶ್ ಮನಸಾರೆ ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಮದ್ದು ರಾತ್ರಿ. ಡಾ. ಗಣೇಶರ ಕಾರು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಶೀಲಾಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಒಯ್ಯಲಾಯಿತು.

5

ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಬಗ್ಗೆ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಂತರ ಇರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಲವತ್ತರ ಹರೆಯದಲ್ಲೂ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ವಿವಾಹವನ್ನೇಕೆ ಮರೆತರು ಎಂಬುದು ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಗಿದ್ದ ನಿಗೂಢ ಸಮಸ್ಯೆ. ಬಹುಶಃ ವಿವಾಹದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದ ಅವರು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನೇ ಜೀವನದ ಪರಮ ಗುರಿಯಾಗಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈಗಂತೂ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಹೊರತಾಗಿ ಅನ್ನರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಷ್ಟು ಅವಸರವಿತ್ತು. ಅವರು ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ತಾಯಿ ಗಂಗಮ್ಮರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದರು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.